

1895/6.

2077. eln. szám.

A magas építkezések végrehajtására vonatkozó vállalati feltételek ügyében m. évi deczember hó 7-én, 1562. eln. szám a. kelt rendeletem kapcsán értesitem a Tanácsot, hogy a fentidézett rendelettemmel elküldött és az ácsmunkák kivitelére vonatkozó vállalati részletes feltételek 33. §-ából a nyomtatás alkalmával tévedésből egy mondat kimaradt, melynek utólagos beigtatása szükségessé válik. Az említett §-nak a nyomtatványban szereplő hiányos szövege helyett, a következő helyes szöveggel kell birnia.

»33. §. A csapos gerendafödémeknek jó minőségéért az ácsmunkák vállalkozója az általános feltételek 32. §-ában megállapított időponttól kezdve öt (5) évi jótállással, — a többi ácsmunkákért pedig három (3) évi jótállással tartozik, mely idő lefolytáig a vállalkozó felelős és köteles minden előforduló hiányt kártalanítás nélkül pótolni, illetőleg kijavítani«.

Miről a Tanácsot a birtokában levő példány kijavitása végett értesitem.

Budapesten, 1895. évi augusztus hó 29-én.

A minister meghagyásából:

LEÖVEY SÁNDOR s. k.
ministeri tanácsos.

2257. eln. szám.

A m. kir. belügyminister úrnak f. évi szeptember hó 18-án 81,418. sz. a. kelt rendeletével a községi előljárók utasítottak, hogy f. évi október hó 1-től kezdve az állami vagy egyéb közpénztárakból állandó vagy ideiglenes ellátásban (nyugdíjban, kegydíjban, nevelési járulékbán) részesülő felek életbenlétének, ilyen ellátásban részesülő özvegyek özvegyi minőségének és árvák ellátatlan állapotának az illető ellátásban részesülők nyugtatványain való igazolását eszközöljék.

Községi előljáróság alatt értendők: a székesfővárosban a kerületi előljárók, Fiumében, a törvényhatósági joggal felruházott és a rendes tanácsu városokban a polgármester,

nagyközségekben a bíró és jegyző együttesen, kis községekben a bíró és a körjegyző együttesen.

A fentjelzett körülmények igazolása a nyugtatványon a megfelelő záradék rávezetése, aláírása és a hivatalos pecsét alkalmazása által történik. A záradék legegyszerűbben a következő módon szövegezendő »Nyugtatványozó életbenlétét (nyugtatványozó özvegyi minőségét és életbenlétét az árva ellátatlan állapotát és életbenlétét) igazolom (igazoljuk).«

Az ilyenmű igazolásokért semmiféle díj nem szedhető.

Erről a Tanácsot tudomás és további intézkedés végett értesítem.

Budapest, 1895. szeptember hó 27-én.

WLASSICS GYULA s k..

2074. eln. szám.

Minthogy a közzolgálati alkalmazásban levő tartalékos tiszteknek fegyvergyakorlat alóli felmentése a közzolgálat érdekében oly indokolással kérelmeztetett gyakran, hogy ugyanazon hatóságtól egyidejűleg több tisztviselő hivatott be fegyvergyakorlatra és így az illető tisztviselő nélkülözhetetlenné vált, a hadügyi kormányzat akként intézkedett, hogy minden hadseregbeli tartalékos tiszt, ki a közzolgálatban áll, fegyvergyakorlatra való behívását, már az illető év február havában kapja meg, hogy így kellő időben minden hatóságnak módjában álljon tudomást szerezni arról, hogy tisztviselői közül hányan és mely időre hivatottak be mint tartalékos tisztek vagy havidíjasok fegyvergyakorlatra.

Ennélfogva annak elkerülése végett, hogy ugyanazon időben a tisztviselők nagy számmal legyenek kénytelenek bevonulni s ezáltal a hivatalos ügymenet fennakadást ne szenvedjen: a hadügyi kormánylyal közölni fogom minden tavasszal márczius havában a behívott hadseregbeli tartalékos tiszteknek és havidíjasoknak névsorát, oly célból, hogy e behívásoknak az év különböző szakára való elosztása iránt a kellő intézkedések megtéhetőek legyenek.

Ennek folytán felhívom a Tanácsot, hogy azon hadseregbeli tartalékos tisztek és havidíjasok névsorát, a kik február hóban a fegyvergyakorlatra való behívásukat megkapták,

velem korá tavasszal, márczius hó elején, indokolt javaslat kíséretében a további intézkedések megtétele végett közölje.

Budapest, 1895. szeptember hó 22-én.

WLASSICS GYULA S. K.

28,163. szám.

Az orvostudományi kar azon kérését, miszerint az egyetemi intézetek alapleltárai csak akkor legyenek megújítandók, mikor annak szükségessége mutatkozik, elfogadhatónak nem találtam; mert a kérelem teljesítése nem jelentene egyebet, mint az állam ingó vagyonának leszámolásával természetszerűleg egybekapcsolt kötelezettség időpontját a számadók tetzésére bízni.

Azon kérést ellenben, hogy a selejtezés évenként megtörténhessék, teljesíthetőnek találtam azon feltétellel, hogy az mindenkor az általány elszámolás kapcsán történjék, a selejtezési jegyzék két példányban a számvevőséghez felterjesztések és annak jóváhagyása után az illető kisejtezett tárgyak mellé az alapleltár jegyzet rovatába — hivatkozással a kisejtezési jegyzék megfelelő számára — a kisejtezés megtörténte feljegyeztessék.

Az alapleltárból azonban semmi ki nem törülhető, mert az a folyó számok folytonos változását idézné elő; ha pedig a törölt tárgyak helyére más — nem ugyanazon mennyiségű és értékű — tárgyak igtattatnának, ez által az ellenőrzés felette megnehezíttetnék.

Tekintettel arra, hogy a kolozsvári egyetem némely intézetében a leltári tárgyak száma igen tetemes, az új alapleltárak készítésére 10 évi határidőt tűzök ki; amennyiben pedig valamely intézetnél az alapleltár megújítása 10 év után sem mutatkoznék okvetlen szükségesnek és felette nagy fáradtsággal járna: azon esetre nem fog akadályba ütközni, hogy indokolt felterjesztés alapján a 10 évi határidő még továbbra is meghosszabbíttassék.

Ami végül a leltári tárgyak értékének végösszegét illeti, az az általány vagy egyéb számadások kapcsán bemutatandó pótleltárakban mindenkor a kisejtezett tárgyak értékének levonásával tüntetendő ki.

Miről a tanácsot f. évi május hó 27-én ad 1119. sz. a. kelt felterjesztésére miheztartás végett értesítem.

Budapesten, 1895. október 5-én.

A miniszter megbízásából:

LEŐVEY S. K.,
ministeri tanácsos.

52,644. szám.

Mint hogy az intézetek részére kiutalványozott javadalmaknak takarékpénztári gyümölcsöztetése nem engedhető meg, a jogkari dékán felhívandó, hogy az 1895. évi 8,103. sz. rendelettel a könyvtár gyarapítására kiutalványozott 5000 frtból a jogi karnak jutott 1250 forintot a takarékpénztárból azonnal vegye ki, s az eddig esedékessé vált kamatokkal együtt lehetőleg még a folyó évben használja fel, magától értetődően, hogy a takarékpénztárból kivett összeg rendeltetészerű felhasználásáig a dekanatus pénztárában lesz őrzendő.

Miről az egyetem tanácsát f. évi szept. hó 25-én 91. sz. alatt kelt felterjesztésére tudomás és további eljárás végett értesítem.

Budapesten, 1895. évi október hó 16-án.

A minister helyett:

ZSILINSZKY S. K.,
államtitkár.

62,504. szám.

Folyó évi október hó 26-án tartott üléséből ad 200. sz. a. elem terjesztett javaslatára megengedem, hogy az egyetemi központi épület folyamatban lévő kiépítése alkalmából egyetemi építkezési bizottság alakíttassék.

Ezen, csupán kevés tagból alakítandó bizottság szervezését — jóváhagyásom fenntartása mellett -- a tanácsra bízom, csak azt kötvén ki, hogy tekintettel annak szükségképpen való állandó jellegére, tagjai személyileg, minden évenként új választás alá eső egyetemi tisztségtől függetlenül, állandó megbízatást nyerjenek.

Az utasítást a módoszatok iránt, melyek szerint ezen bizottság hívatva lesz ellenőrzést s egyáltalában befolyást az építkezés ügyében gyakorolni, az egyetem tanácsa készítse el s ezt javaslatképen hozzám terjessze föl.

Budapest, 1895. november 21.

WLASSICS S. K.

Folyó évi július hó 19-én 1346. sz. a. kelt felterjesztésére értesítem a tanácsot, miszerint a m. kir. igazságügyminister úr f. évi november hó 17-én 49,328. sz. a. kelt átíratában foglaltak szerint dr. Kenyeres Balázs tanárnak azon kérését, hogy az olyan bejejezett bűnvizsgálatokra vonatkozó iratcsomók, melyekben a pernek lényege szakértői működéssel van egybekapcsolva, neki tanítási czélokra felkasználhatás czéljából egyidőre rendelkezésére bocsáttassanak, — bár mennyire át van is hatva a törvényszéki orvosi oktatás gyakorlati irányának az igazságszolgáltatás szempontjából is igen nagy fontosságától — elvi okokból teljesíthetőnek nem találta.

Nem tartja ugyanis nevezett minister úr elvi szempontból megengedhetőnek, hogy a bírósági ügyíratok — melyek tartalma részben hivatalos titok, részben pedig az ügyben szereplő feleknek legfontosabb viszonyait és érdekeit gyakran közlelő érinti, — az ügyben nem érdekeltnek használatra kiadassanak.

A fennálló szabályok mellett nem történhetnék ez azért sem, mert a hivatali elődje által 1891. évi augusztus hó 19-én 4291. I. M. E. sz. a. kiadott általános birói ügyviteli szabályok 244. §-a szerint polgári ügyre vonatkozó íratok jogi érdekelttségüket nem igazoló magán egyéneknek nem csak ki nem adhatók, de még megtekintésük és lemásolásuk sem engedhető meg; az 1892. évi október hó 22-én 4510. I. M. E. sz. a. kibocsátott büntető birói ügyviteli szabályok 134. §-a értelmében pedig a bűnügyi íratokat az ügyben nem érdekelt magán félnek szintén nem lehet kiadni, s ugyanezek megtekintése és lemásolása csak a törvényszék határozata alapján engedhető meg.

Ezen felül a törvényszéki orvosi vizsgáló bizottság ideiglenes ügyrendjének 6. §-a értelmében azokat az eseteket, melyek az írásbeli vizsgálat czéljaira kijelölve vannak s a melyekre vonatkozó íratoknak közlését épen dr. Kenyeres Balázs tanár óhajtja, nem szabad nyilvánosságra hozni, ezt a tilalmat pedig akkor, ha ilyen esetek nyilvános előadások tárgyává tétetnének, lehetetlen volna betartani; végre nem hagyhatta figyelmen kívül az igazságügyminister úr azt, hogy a dr. Kenyeres Balázs tanár által részére kiadatni kívánt

íratok a törvényszéki orvosi vizsgálatoknál az írásbeli vizsgák anyagául fognak szolgálni és visszaszólna, ha egyes hallgatók előre tárgyalhatnák azokat az eseteket, melyeket a törvényszéki orvosi vizsgálatokon mint jelölteknek később kidolgozniok kell.

Budapest, 1895. évi november 26.

A minister meghagyásából:

LEŐVEY S. K.,
ministeri tanácsos.

66,123. szám.

Folyó évi november 9-én 280. sz. alatt kelt felterjesztésére mellékelten megküldöm az egyetem tanácsának a vízvezetési mű körül tapasztalt rendellenességek megszüntetése ügyében Kolozsvár sz. kir. város közönségéhez intézett felhívásom mását.

Budapest, 1895. évi december hó 5-én.

WLAŚSICS S. K.

Másolat.

Az egyetem tanácsa panaszt emelt, hogy az egyetem különböző intézeteinek vízzel való ellátása nem történik a tanítás érdekeinek megfelelő módon és mértékben, felhívom Czimedet, hogy a vízvezetési művek átadása tárgyában kötött szerződés összes rendelkezéseit, különösen annak IX. pontját a legszigorúbban tartsa intézkedéseiben szemé előtt.

Ennek megfelelően legyen Czimnek gondja arra, hogy első sorban és minden más fogyasztót megelőzőleg az egyetemi intézetek, épületek és telkek láttassanak el az egyetemi czélokra szükséges mennyiségben olyan minőségű vízzel, a milyent az átadott vízmű az átadást megelőző kezelés alatt állított elő. Legyen továbbá Czimnek gondja arra, hogy a mennyiben e cél megvalósítása úgy kívánná: a városi elosztó csőhálózat, s ekként a közkutak, hydránsok és magánvezetékek egészben vagy megfelelő részben azonnal elzárassanak.

Elvárom Czimedtől, hogy a szerződésen alapuló ezen felhívásomnak mindenkor pontosan meg fog felelni és nem fog engem azon kényszerhelyzetbe hozni, hogy a szerződés XI. pontját legyen kénytelen alkalmazni, a mely szerint ha

Czimed az egyetem részére nem lenne képes elegendő vizet előállítani: úgy én a vízvezetéki művet az állam kezelésébe visszavehetem.

A másolat hitelül:

GRABOTSAY ADOLF S. K.,
igazgató.

65,719. szám.

A nők tudományos pályákra bocsátásának kérdése hosszú idők óta foglalkoztatja a művelt társadalmat, a tudományos köröket és a legtöbb művelt állam kormányzatát.

A társadalmi viszonyok átalakulása, a létért való küzdelem megnehezülése a nők társadalmi helyzetében is nagy változást idézett elő. Ma már a műveltebb körökhöz tartozó nők is mindnagyobb számmal kénytelenek részt venni az élet küzdelmeiben és a családi élet nyugalmasabb körét gyakran kell felváltaniok a kenyérkereset nehéz s fárasztó munkájával.

Azt bizonyára nem lehet tagadni, hogy azon kereseti módok, a melyeket a régebbi társadalmi felfogás a nők számára — elég mostohán — kijelölt, elégségesnek nem bizonyultak.

A változott társadalmi és művelődési viszonyok arra kényszerítették a nőket, hogy az eddig megszokott foglalkozások helyett más, a megélhetést jobban biztosító kereset után lássanak, és az e célra szükséges ismereteket elsajátítsák.

Ennek a következménye volt, hogy a nők általános műveltségének és ismeretkörének fokozatos gyarapodása mellett lassanként oly hivatáskörök is, a melyekre a tudományos készség bizonyos foka megkívántatik s a melyeket az előtt a férfiak kizárólagos pályájául tartott a társadalmi felfogás, a nők számára megnyíltak. E nemzedék szemei előtt történt meg a női hivatáskörökre vonatkozó felfogás átalakulása és a társadalom nézletét nyomon követte az állam appretiatiója is, mert saját intézeteinél is oly állásokra, melyeket azelőtt kizárólag férfiak töltöttek be, nőket nagy számmal alkalmazott, és mindenki tudja, teljes sikerrel. A régebbi társadalmi felfogás tehát azokkal az intézkedésekkel, melyeket az állam a nők hivatáskörének kiterjesztésével már eddig tett, helyet adott egy újabb felfogásnak és ez az, hogy a nő a komolyabb

életpályákat is be tudja tölteni, ha erre hajlama, tehetsége és hivatása van.

Az önfentartásra szorult művelt, előkelőbb körökhöz tartozó nők szaporodása folytán mindinkább tért foglalt az a jogos felfogás is, hogy a kiválóbb tehetségű nőket a műveltség és tudásnak mégis bizonyos alacsonyabb fokán álló életpályák kielégíteni alig képesek.

Ebből magyarázható, hogy a nők nem szűntek meg arra törekedni, miszerint az állam a szorosabb értelemben vett tudományos pályákat is megnyissa részükre. És ki ne érezné, hogy a női nemnek elvi szigorral való elzárása a tudományos kenyérkereseti pályák egyrészétől, egyike azoknak a nagy társadalmi igazságtalanságoknak és méltánytalanságoknak, melyek a polgáriassultságoknak dicsőségét soha sem fogják képezni.

Nem tagadható ugyan, hogy a természet a nőt általában a családi életre utalja s míg a férfinak az életfentartásért vívott küzdelemben van a helye; addig a nő életfeladatát a benső családi élet kötelezettségeinek hű teljesítésében is kimerítheti.

A kiváló tehetségű és a tudományos pályákra hajlammal bíró nőknek a tudományos pályákra való bocsátása azonban véleményem szerint éppen nem akadályozza a nő hivatásának betöltését, a női erények és ezzel kapcsolatban a közérkölcstől megóvását. A nők túlnyomó nagy része továbbra is kizárólag a családi élet kötelezségeinek teljesítése körében tölti be feladatát. Egyébiránt az, hogy a kiválóbb tehetségű nők képesítést szerezhetnek és szereznek a tudományos pályákra, még ezeknek sem zárja ki a családi élet iránt tartozó kötelezségeik buzgó teljesítését. A tudás, a műveltség csak fokozza a belátást, a tapintatot, a családi élet igényeinek okos mérlegelését és a gyermekek nevelésének színvonala pedig lényegesen emelkedik. Sőt meg vagyok győződve, hogy az arra hivatással bíró nőknek a tudományos pályán való működése azon társadalmi és erkölcsi tekintetben egyaránt káros helyzetnek megváltozására is jótékonyan fog közrehatni, mely szerint a házasságkötéseknél, gyakran egész cynis-mussal, a vagyonság a mérvadó és a szegény, bár minden tekintetben kiváló nők a családi élet hivatásának betöltésétől önhibájukon kívül megfosztatnak.

Jótékonyan fog hatni pedig azért, mert sok nőt képessé fog tenni arra, hogy férjének a család alapítására és fentartására irányított küzdelmeiben halhatósabban segélyére legyen mint akkor lehetett, a midőn az állami és társadalmi felfogás mereven megfosztotta az erre vezető eszközöktől.

A felett pedig, hogy a nők a tudományos pályák sikeres elvégzésére szükséges ismereteket elsajátítani képesek, ez idő szerint kétség nem lehet, mert a művelt nyugati államokban e téren szerzett tapasztalatok azt igazolják, hogy a felsőbb tudományos intézetek női hallgatói a kellő eredményt felmutatják.

A magyar nők szellemi tehetség, akaraterő és szorgalom tekintetében pedig legalább is egyenlő helyet foglalnak el a művelt külföld nőivel.

Hogy az írói és művészi pályán a nők egyaránt nagy sikereket képesek felmutatni, köztudomású és úgy a múltban, mint a jelenben számos kiváló példa bizonyítja.

Hasonlókép alaptalannak bizonyult azon félelem, hogy a nőknek a férfakkal együtt-létte az egyetemi tanulmányok alatt erkölcsi és tanügyi szempontokból káros következményű leend.

Ha nem volt káros az a külföldön, úgy a magyar hagyományos lovagiassági érzet mellett azt egyenesen kizártnak kell tekintenem.

Miután véleményében a tanács is azon felfogás mellett foglalt állást, hogy az állam bocsássa a nőket a tudományos pályákra, nem tartottam indokoltnak és méltányosnak, hogy ezen kérdés megoldása hazánkban tovább halasztást szenvedjen. Az ily nagy horderejű kérdésekben a halasztás rendszerint igen nagy idővesztést jelent, mert jó eleve kell az intézményt biztosítani, hogy az előkészületi tanulmányokat azok, a kik ez intézményt igénybe akarják venni, megtehesék. Ezért tartottam czélszerűnek épen az egyetemi oktatás terén az első határozott lépést megteendőnek, mert így a kenyérkereseti pályákat biztosító képesítő okmányok megszerzése világos czélul áll mindazok előtt, a kik e pályákon készülnek.

Ily előzmények után a két egyetem teljes elismerést érdemlő javaslatára, a nőknek bizonyos korlátozással a felsőbb tanintézetekre való bocsáttatása iránt Ő Császári és

Apostoli király Felségéhez, a minisztertanács hozzájárulásával, legalázatosabb előterjesztést tettem.

Ő császári és apostoli kir. Felsége Bécsben, f. évi november hó 18-ikán kelt legfelsőbb elhatározásával ezen előterjesztésemre legkegyelmesebben megengedni méltóztatott, hogy a nőknek — a bölcsészeti, orvosi és gyógyszerészeti pályákra való léphetésök czéljából — a felsőbb tanintézetekre leendő felvételre, amennyiben a szabályszerű feltételeknek megfelelően, az illetékes felsőbb tanintézet meghallgatása alapján, esetről-esetre engedély adassék és részükre, miután tanulmányukat a fennálló szabályok értelmében sikerrel befejezték, a képesítő oklevél kiadassék.

Igen természetes, hogy ezen, a társadalmunkat mélyen érintő reform sikere érdekében, a végrehajtásban úgy a kormányoknak, mint az egyetemi karoknak, a legnagyobb mérsékletet és ovatosságot kell tanúsítani.

A főczél az, hogy a kiválóbb értelmi erővel és a tudományos pályákra hajlammal bíró nők előtt el ne legyen zárva az oly tudományos pálya, minőn az emberiségnek hasznos szolgálatot tehetnek és maguknak biztos existenciát teremthetnek.

Az orvosi — különösen a nő és gyermekorvosi — pálya kétségtelenül olyan, a melyen nagy előnyökkel járhat az erre hívatással és hajlammal bíró nők részvétele. Számos kölföldi példa igazolja ezt. Az pedig, hogy felsőbb leányiskolák és női tanítóképezdék nő-tanáraitól is magasabb qualificatio kívánassék az eddiginél: elodázhatatlan paedagogiai követelmény.

A jövő fejlődése kétségtelenül az, hogy a tanító-, tehát a tanítónő-képzők tanáraitól középiskolai tanári, illetve ezzel egyenlő színvonalú képesítést kell követelnünk.

Már jó eleve lehetővé kell tehát tenni, hogy majd a jövőben az immár örvendetes fejlődésnek induló magasabb női tanintézeteknél és különösen a felső leányiskolák és női tanítóit képező intézetek vagy később keletkező leánygymnasiumok tanáraiul a jelzett képesítéssel bíró nőket is alkalmazhassuk. Megkívánom azonban már ezúttal jegyezni, melyről egyébiránt külön rendeletet fogok kiadni, hogy női tanárokat nem kívánok a fiúgymnasiumokban vagy reáliskolákban alkalmazni.

Felhívom ennélfogva a tanácsot, hogy a szabályszerű előképzettséget igazoló nőknek felvételt kérő folyamodványai-

kat, az illetékes karok véleményes jelentésével együtt, minden egyes esetben végeldöntés végett hozzám terjessze fel.

Miről a tanácsot tudomás és mihez tartás végett azzal értesítem, miszerint gondoskodásomat kiterjesztem arra is, hogy a nők úgy, mint eddig is már történt, az érettségi vizsgára bocsáttassanak és az erre és az ezzel kapcsolatban álló egyéb ügyekre nézve külön rendeleteket fogok kiadni. De már ezúttal a jogosulatlan ambíciók visszaszorítását kívánom elérni azon határozott álláspontom kijelentésével, hogy az érettségi vizsgák letételénél a megfelelő szigort kívánom alkalmazni és a tantárgyak alól való, az idevonatkozó törvények által különben is meg nem engedett, felmentések vagy egyéb, a taneredmény sikerét kockáztató kedvezményeket engedélyezni nem fogok.

Budapest, 1895. évi december hó 19-én.

WLASSICS GYULA s. k.

3038. eln. szám.

A vezetésem alatt álló vallás- és közoktatásügyi ministerium ügyforgalma évről-évre növekszik, s a lezáruló évvel már oly nagymérvű ügyforgalom mutatkozik, hogy szükségét érzem egyfelől az ügymenetnek gyorsítása, de másfelől az egyöntetűség megvalósítása céljából némely eddig a központban ellátott ügyeknek ezentüli elintézését közvetlenül az intézeti előljárásságok hatáskörébe utalni. Egyelőre az oklevelek és bizonyítványok másodlatainak és másolatainak egyöntetű elintézhete céljából további eljárás végett a Tanácsot a következőkről értesítem.

1. A középiskolákban, felső kereskedelmi, ipari, felső nép- és polgári-, felsőbb leány-iskolákban, továbbá tanító-, tanítónő és kisdedovonő képezdékben az osztály-bizonyítványi másodlatok kiállítását és kiadását ezentül közvetlenül az illető intézet igazgatójára ruházom azzal, hogy a kiállító igazgató ügyeljen, nem forog-e fenn a visszaélés gyanúja; ha fennforog, a bizonyítvány elvesztésének igazolását követelje.

Egy-egy ilyen osztálybizonyítvány-másodlat kiállításáért a bélyegen kívül az igazgató részére 2 korona fizetendő.

Elemi iskolai bizonyítványok másodlatainak kiállításával a helyi iskolai hatóság hozzájárulása mellett szintén az igaz-

gatót, illetőleg az osztálytanítót bízom meg; a másodlatért az igazgatót, illetőleg osztálytanítót 1 korona díj illeti meg.

2. A középiskolai-, felső kereskedelmi iskolai érettségi-, végbizonyítványok-, indexek, szigorlati, s egyéb főiskolai bizonyítványok másodlatait szintén közvetlenül az igazgatók, illetőleg dékánok állítják és adják ki, de a vezetésem alatt álló ministerium »Hivatalos Közlöny«-ében úgy az eredeti bizonyítvány, mint a másodlat kelte és száma, az illető tanuló megnevezésével közzeendő. A kiállítás óvatosságára nézve az előző pontban jelzettek irányadók.

Az érettségi bizonyítványok másodlatainak kiállítási díjául mindenütt (még a nyilv. jogú magánintézeteknél is) az illető intézet igazgatójának 4 korona fizetendő.

A főiskolai bizonyítványok másodlatáért fizetendő 4 korona díjnak hova fordítását az illető főintézet előljárósága határozza meg.

3. Tanképesítő okmányok, főiskolai oklevelek, államvizsgálati bizonyítványok másodlatainak kiállítását azok eszközhetik, a kik az eredetit is jogosítva vannak kiállítani, kötelezetnek azonban a kiállítók mind az eredeti okmány, mind a másodlat keltét és számát az illető tulajdonos megnevezésével a budapesti és a vezetésem alatt álló ministerium Hivatalos Közlöny-ében közzétenni. A kiállítás óvatosságára nézve a már jelzettek itt is irányadóul szolgálnak.

Felsőbb képesítő okmányok és főiskolai oklevelek másodlatainak díját 10 koronában, alsóbb fokozatú (népiskolai és hasonló) képesítő oklevél másodlatokért 5 koronában állapítom meg.

Az emberbaráti tanintézetek és művészi szakiskolák közül az előbbieket a népiskolák, az utóbbiak pedig a középiskolák részére most megállapított szabályok alá esnek.

4. Másolatokat kiállíthatnak mindazok, kik másodlatokat állíthatnak ki. A hitelesítési díj mindennemű másolatért 1 korona.

Budapest, 1895. december hó 8.

W. LASSICS GYULA s. k.

72,161. szám.

A m. kir. belügyminister úrnak f. évi november hó 27-ikén 98,732. sz. a. kelt átíratára szerint Ő cs. és apost. kir. Felségének Bécsben f. évi nov. hó 8-ikán kelt legfelsőbb elhatározása

következtében a kolozsvári »Karolina« orsz. kórház 1896. évi január hó 1 től kezdve a vezetésem alatt álló vallás- és közoktatásügyi ministerium fennhatósága és rendelkezése alá bocsátatik át a következő feltételek mellett:

1. Az orsz. kórházalap, az új kórház építési alap, a kórházi tartalékalap, a kórházi szegény lábadozók alapja, valamint a kórház ingatlan vagyona maga a kórház által kezeltetvén és ezek a kórház tulajdonát képezvén, ezek tekintetében csak azon intézkedés lesz szükséges, hogy a belügyministeri számvevősnél levő számadások átadassanak és átvétessenek, mely alkalommal a kórház pénztári és évi számadása is átadandó és átvehető lesz.

2. A m. kir. központi állampénztár kezelése alatt áll az »Erdélyi himlőoltási és esketési díjalap«, melynek vagyona ez idő szerint 81 frt 86 kr. készpénzben és 262,403 frt 23 kr. kötvényekben, — a melyet ő cs. és apost. kir. Felsége 1870. évi jun. hó 3-ikán kelt legfelsőbb elhatározásával a kórháznak új kórház építési céljaira legkegyelmesebben adományozni méltóztatott.

Ezen alap kamataiból a kórház az 1875. év óta minden év május és november havában 5000—5000 frtot, tehát évenként 10.000 frtot kap költségeinek fedezésére.

Mínthogy tehát ezen alap a kórháznak adományoztatott, az aképen fogna a vallás- és közoktatásügyi ministeriumnak átadatni, hogy a m. kir. állampénztár utasíttatnék, hogy az alapról vezetett naplókát, zárlatokat, stb. az átadás idejétől, mely 1896. január elsejére volna megállapítható, a nevezett ministeriumnak terjeszse fel, a számlakönyv és zárszámadások pedig a belügyministeri számvevőségtől volnának átveendőek.

3. A »Karolina« orsz. kórház és a kolozsvári »szent Erzsébet aggház«, V. László, illetőleg I. Ferencz dicsőült királyok által adományozott 2000 mázsa só ára fejében 5802 frtot kapnak évenként közösen, mely a belügyministerium költségvetésébe van felvéve.

Az átadás után szükséges leend, hogy ezen 5802 frtnyi hitelnek a kórházat megillető fele része a belügyministeri költségvetésből majdan kihagyassék és a vall.- és közokt. minister tárczájának költségvetésébe állíttassék be, illetőleg miután a jövő évi költségvetés most már a törvényhozás tárgyalása alatt van, annak idején az átutalás megtörténjék.

4. Az orsz. kórház-alap az ehhez tartozó alapítványokkal együtt az építkezés céljaira fel nem használható és az jelen rendeltetése szerint fentartandó és külön kezelendő, annak jövedelme tehát csakis a közkórházi betegápolással járó kiadásokra, illetőleg az alapítvány szerinti célra fordítható.

5. A közkórházi jelleg a »Karolina« elnevezéssel továbbra is fentartassék és pedig a kózháznak jelenlegi közosztályait képező 113 ágyára és 3 elmebeteg észlelésre rendelt szobájára nézve aképen, hogy ezen ágyakra, a melyek fentartására az orsz. kórház alapjövedelme fordítottatik, a betegek akár alkalmasak tanítási célokra, akár nem, minden korlátozás nélkül felvétessenek azon esetben, ha kórházi ápolásra szükségük van, enélkül pedig oda fel ne vétessenek.

Az ezen ágyakat elfoglaló betegek tanítási célokra csak az esetben szolgálhatnak, ha abba előzetes megkérdezés után, maguk vagy hozzátartozóik beleegyeztek.

6. Az orsz. kórház és Kolozsvár város között 1876. év márczius 18-ikán létrejött egyezmény, mely a kolozsvári vagyontalan betegeknek a kórházban való gyógykezelése költségeinek viselését szabályozza, úgy mint az jelenleg érvényben áll, átveendő.

7. Az orsz. kórház jelenlegi tisztviselői és alkalmazottjai eddigi szolgálatából származó jogigények figyelembe veendőik lévén, azok vagy megfelelően, szerzett jogaik épségben tartása mellett alkalmazandók, vagy kellő ellátásban részesítendőik aképen, hogy az alapra az aránylagosnál több teher ne háramoljék.

8. Minthogy pedig azon ápolási költségek, melyek az alap jövedelméből fentartandó közosztályokon felmerülnek, ha azok az alap jövedelméből fedezetre nem találnak, szintén napi ápolási díj által fedeztetnek és így a fizető köteleseket vagy a törvényhatósági betegápolási alapokat, sőt a belügy-ministerium költségvetésének »Betegápolási költségek« című rovatát is érdekelhetik, ennél fogva úgy ezekre nézve, valamint a közkórházi jellegből kifolyólag az 1875. évi III. t. cz. alapján érvényesíthető gyógyköltségek tekintetében fentartandó volt azon, az 1876. évi XIV. t. cz. 61. §-a rendelkezése szerinti jog- és kötelesség, mely szerint a nyilvánossági jelleggel bíró kórházakban felmerülő és az előbb idézett törvényczikk

határozmányai szerint viselendő gyógyköltséget képező napi ápolási díjat évről-évre és pedig az 1876. évi 51,661. sz. belügyministeri szabályrendelet 28. §-a értelmében mindenkor még az illető évet megelőző évben a belügyminister állapítsa meg.

Az átadás belügyminister úrnak e hó 23-ikán 110.499 sz. a. kelt átirata értelmében f. év decz. hó 31-ikén az alapfelügyelő-bizottságnak a belügyminister úr által e czélra összehívott ülésén a belügyminister úr részéről kiküldött Dr. Chyzer Kornél, ministeri tanácsos, ennek akadályoztatása esetén Buth Károly, osztálytanácsos, és a belügyministeri számvevőség egy közege által fog megtörténni. Az átvétel eszközlésére a vezetésem alatt álló ministerium képviselőjében Dr. Tóth Lajos, központi szolgálatra berendelt egyetemi ny. r. tanárt, számvevőségem részéről pedig Deáky Sándor, számtanácsost, küldtem ki.

Miről a tanácsot örvendetes tudomásúl azzal értesítem, hogy az alapfelügyelő-bizottságnak f. évi december hó 31-én megtartandó ülésén az egyetem rectora, az orvoskari dékán és a kórodai tanárokból álló bizottsággal képviseltesse magát.

Budapest, 1895. december hó 27-ikén.

W_LASSICS s. k.

2. eln. szám.

A kolozsvári egyetem jog- és államtudományi kari dékának 398/1895/6. sz. a. kelt s a tanács által 1895. évi december 30-án 659. sz. a. láttamozott felterjesztésére értesítem a tanácsot, hogy a tud. egyetem Tanulm. fegyelmi és lecke-pénz szabályzatának 108. és illetve 110 §-a szerint a végbizonyítványért illetve másodlatokért fizetendő díjból 2 frt továbbra is az egyetemi tanács rendelkezési alapjához csatolandó; a még fennmaradó 1+1 frt éppen azon 4 koronának felel meg, melyet a 3038/85. sz. eln. rendelet 2. pontja értelmében fizetni kell a másodlatokért. Egy koronát kitevő hitelesítő díj csak az elemi iskolai bizonyítvány másodlatokért fizetendő. A szükséges közléseket a »Hivatalos Közlöny« díjtalanul teljesíti.

Budapest, 1896. január hó 10.

A minister meghagyásából:

MOLNÁR VIKTOR s. k.,
osztály tanácsos, elnöki titkár.

3290/95. eln szám.

A vezetésem alatt álló vallás- és közoktatásügyi ministerium kiadásában 1893. év óta megjelenő »Hivatalos Közlönyt« a folyó évi február hó 1-étől kezdve a hivatalos közlés joghatályával ruházom fel.

A »Hivatalos Közlöny« egyes számainak a vezetésem alatt álló vallás- és közoktatásügyi ministerium alá tartozó hatóságok és intézetek részére történt kézbesítése — az illető számban foglalt általános rendeletek tekintetében — a hivatalos közlés joghatályával bír, minek folytán megszüntetem a vallás- és közoktatásügyi ministeri általános rendeleteknek — eddig gyakorlatban volt — különálló (írásbeli) példányokban való szétküldését és csak a sürgős, valamint a bizalmas természetű, vagy pusztán múltó alkalomra szóló körrendeleteket fogom ezentúl is az eddigi módozatok szerint szétküldeni.

A »Hivatalos Közlöny« közölni fogja a fentemlített általános körrendeleteken kívül úgy mint eddig:

a) közlemények alakjában a ministeriumnak egyes esetekre vonatkozó elvi jelentőségű határozatait és intézkedéseit, a mennyiben közlésre alkalmasak, nemkülönben a minister-tanácsnak a ministerium ügykörét érintő fontos határozatait, valamint általában oly egyéb közléseket és adatokat, a melyeknek a felvétele egyik vagy másik szempontból czélszerűnek mutatkozik.

b) személyi és egyéb híreket u. m. kitüntetések, kinevezéseket, áthelyezéseket, véglegesítéseket, nyugdíjazásokat, továbbá köszönetnyilvánításokat, a közzététetni szokott segélyezéseket, ösztöndíjadományozásokat stb.

c) hivatalos pályázatokat kivonatosan.

A »Hivatalos Közlöny« rendszerint kétszer, minden hó 1-én és 16-án, szükség esetében többször is jelenik meg.

A szerkesztőség a »Hivatalos Közlöny« minden évfolyamát idő és betűrend szerint készített tárgymutatókkal és névmutatóval látja el.

Az állami hatóságok, közegek és intézetek tartoznak a »Hivatalos Közlönynek« megküldött számaint gondosan őriztetni, minden évfolyamot beköttetni és a lettárba felvenni.

A »Hivatalos Közlöny« az állami hatóságoknak, közegeknek és intézeteknek az irodai általánból fedezendő évi

2 frt 50 kr. előfizetési díj ellenében, a nem állami hatóságoknak, közegeknek és intézeteknek, ingyen és hivatalból küldetik meg.

Azon hatóságok, közegek és intézetek, a melyeknek a »Hivatalos Közlöny« (részint előfizetés útján, részint ingyen) megküldetik, a következők: valamennyi egyházi főhatóság, a tanker. kir. főigazgatók, a kir. tanfelegyelők, az összes középiskolák, a tanító- és tanítónő képezdek, a felső kereskedelmi iskolák, a polgári iskolák, a felsőbb leányiskolák, a felső népiskolák; továbbá mindkét tudományegyetem, a műegyetem, a hittani intézetek, a jogakadémiák, a nemzeti múzeum, az országos képtár, a technológiai iparmúzeum, az igarművészeti múzeum, a budapesti ipariskola, az országos m. kir. zeneakadémia, az orsz. m. kir. színészeti akadémia, a mintarajztanoda és rajztanárképezde, az orsz. múzeum és könyvtár bizottság, a m. orsz. képzőművészeti tanács, a műemlékek orsz. bizottsága, a siketnémák váczí, a vakok budapesti intézete, a siketnémák oktatására képesítő tanfolyam, az államilag segélyezett és áll. felügyelet alatt álló siketnéma intézetek, a hülyék és gyengeelméjűek tanintézete, az emberbaráti tanintézetek felügyelője, valamennyi bábaképezde, a közalapítványi kir. ügyigazgatóság, a közalapítványi kir. ügyészek és főtisztok, a közalapítványi gazdasági felügyelőségek, az önálló számtartóságok, a közalapítványi faraktár gondnokság, vall. közal. erdőgondnokságok.

A »Hivatalos Közlöny« ezen átalakítása által nemcsak a tanügyi közigazgatást kívánom gyorsítani és egyszerűsíteni, hanem egyúttal a fontos rendeleteknek egy közlönyben való gyűjtésével az áttekintést is könnyíteni óhajtom.

Miről a Tanácsot tudomás és miheztartás végett azzal értesítem, hogy a »Hivatalos Közlöny«-re fizessen elő és az előfizetési árt, (évi 2 frt 50 krt) Lampel Róbert (Wodiáner F. és fiai) budapesti cs. és kir. udvari könyvkereskedésébe küldje be.

Budapest, 1896. január hó 10-én.

WCLASSICS GYULA S. K.

70,791/95. sz.

A tanácsnak mult évi deczember 17-én 612. sz. a. kelt előterjesztésére, a melyben a tanács intézkedést kér arra nézve, hogy Dr. Lukács Adolf a büntetőjog ny. rendes tanára részére a kolozsvári kir. törvényszék és a kolozsvári két kir. járásbiróság írártárából már végérvényesen befejezett bűnügyek iratai, rövid időre, térítvény mellett a collegium practicumban leendő használás végett kiadassanak, tudatom a tanácscsal, hogy én ezen kérelem fogamatba vétele érdekében az igazságügyi minister úrnál lépést azon okoknál fogva nem tehetek, a melyek miatt a tanácsnak mult évi julius 19-én a törvényszéki orvostan tanítása érdekében 1346. sz. a. kelt analog tárgyú felterjesztését m. évi nov. 26-án 64,906. sz. a. kiadott rendelettemmel kedvezőtlenül voltam kénytelen elintézni.

Budapesten, 1896. január 16-án.

A minister meghagyásából:

LEŐVEY S. K.,
ministeri tanácsos.

1686. sz.

Az egyetem ezidejű rektorának f. évi január 8-án ad ^{447 1895-6.} a. kelt jelentésére vonatkozólag értesítem a tanácsot, hogy a kolozsvári tud. egyetemhez kötött alapítványok kamataiból felgyülemlett összegeknek m. korona járadéki kötvényekbe való elhelyezése céljából követendő eljárás, az egyetemi quaestor teendőinek elvégzésével 1894. év elején megbízva volt keb. számvevőszégi közeg hasonczélú, a quaesturai hivatal írártárában őrzött és ugyancsak az egyetemi alapítványok tőkének kötvényekbe történt fektetése és ezen kötvények kötményeztetéséről szóló munkálatai szerint lesz eszközzendő.

Egyébiránt felhívom a tanácsot, hogy az egyes alapítványok kamataiból felgyülemlett készpénzösszegeket az ottani adóhivatal útján a m. kir. közp. állampénztárba (Budapest, I. ker. vár) egy, az egyes alapítványokat megillető összegeket feltüntető kimutatás kapcsán azzal küldje be, hogy a becsatolt készpénzen m. koronajáradéki kötvényeket vásároltatván, azokat az illető alapítványok javára kötményezze és úgy a

kötvényeket, mint a kamat fizetési íveket, valamint a fennmaradó készpénzt is az egyetemi tanácsnak küldje meg és eljárása eredményéről tegyen jelentést.

Az ügylet lebonyolításának eredménye azután a tanács által ide is bejelentendő lesz.

Budapest, 1896. február 29-én.

A minister meghagyásából :

MADÁCH S. K.,
osztálytanácsos.

7036. szám.

A jog- és államtudományi kar által különösen a tanári succrescentia érdekében általam kívánatosnak mondott seminariumi oktatás ügyében tett és a tanács f. évi február 5-én kelt jelentésére következőket közlöm a tanácssal :

1. Egyelőre nem tartom tervbe veendőnek azt, hogy a jog- és államtudományok minden szakát magában foglaló jogi továbbá államtudományi seminariumi szervezet létesítsék, hanem elégségesnek tartom, ha egyes tudomány-szakokból szerveztetik seminarium olyképp, hogy az illető szaktanár a saját tárgyaira vonatkozó seminariumot önállóan, az egyéb seminariumoktól függetlenül vezesse.

2. Jelentést várok arról, hogy a jog- és államtudományi kar helyiségei közül melyek és mily módzatok mellett lennének seminariumi célokra igénybe vehetők. Ha ilyen külön helyiségek rendelkezésre egyáltalán nem állanak: úgy jelentést várok arra nézve, miképp lehetne átmenetileg t. i. az egyetemi központi épület teljes kiépítéseig egyes tantermeket oly időben, midőn azok a rendes előadások céljaira nem szükségesek, seminariumi célokra használni?

3. Egyidejűleg külön előterjesztésben jelentést várok arra nézve is, hogy az 1896/7. tanév első felének kezdetével mely tárgyakból lenne seminariumi oktatás szervezendő. Kívánom, hogy ez legalább két tárgyra nézve megtörténjék.

4. Ámbár a jog- és államtudományi kar azon felfogását, a mely szerint seminariumi tartása külön díjazás biztosítása nélkül nem igényelhető, helyesnek el nem ismerhetem, mégis tekintettel különösen a kezdet fokozott nehézségeire, részemről, kész vagyok a törvényhozás előtt javaslatba hozni, hogy az illető tanárok részére méltányos mérvű tiszteletdíj engedélyeztessék.

5. Tárczám jövő évi költségvetésének tervezetében javasolni szándékozom azt is, hogy a dologi kiadásoknak, különösen pedig a kézi könyvtár költségeinek fedezésére megfelelő hiteli bocsásson rendelkezésemre.

6. A nevezett kar 1896. évi január 31-én tartott negyedik rendkívüli üléséről felvett jegyzőkönyvnek egyéb pontjaira észrevételem nincs és a jegyzőkönyvet tudomásul véve, visszaküldöm.

Budapest, 1896. márczius 15

WCLASSICS s. k.

12,060. szám.

Hogy az olasz tannyelvű fiúeim m. kir. állami főgymnasium jövő tanár szükségletének kielégítéséről kellő időben gondoskodhassam, már most szándékozom néhány tanárjelöltet Olaszországba küldeni az olasz nyelv elsajátítása s szaktanulmányaiknak olasz egyetemeken való folytatása, illetőleg kiegészítése végett. És pedig az 1896/7-ik tanévre három tanárjelöltet kívánok (1896. évi szeptember elejével) kiküldeni, kiknek szaka: 1) magyar és német nyelv s irodalom, 2) classica-philologia, 3) történelem. Az illetők arra kötelezik magukat, hogy egy tanévet töltenek Olaszországban, ezen idő alatt főiskolai tanulmányokat folytatnak, melyeket bizonyítványokkal igazolni tartoznak, az olasz nyelvet lehetőleg teljes mértékben elsajátítják és az 1896/7-ik tanév elteltével legalább öt évre szolgálataikat nekem feltétlenül rendelkezésre bocsátják.

A kiküldendő tanárjelöltek, kiknek lehetőleg a szakvizsgálat letételét igazolniok kell, egy tanévre 800 forrint utazási ösztöndíjban részesülnek.

Felhívom a tanácsot, hogy ezen ösztöndíjakat hirdesse ki, s a beérkezett és kellőleg felszerelt folyamodványokat az illető kar véleményével és javaslatával együtt hozzám f. évi június 20-áig terjessze fel.

Különösen figyelmeztetendő az ösztöndíjra az oly tanárjelöltek, kik az olasz nyelvet már némileg birják, vagy kik a magyar nyelven kívül még egy nyelvben kellő jártassággal bírnak s ennek nyomán nyelvtelhetségeknak mutatkoznak.

Budapest, 1896. évi márczius hó 23-án.

WCLASSICS s. k.

3842. szám.

Az építkezési bizottság szervezési szabályzatának bemutatott tervezetét jóváhagyom azon megjegyzéssel, hogy műszaki kérdésekben az államépítészeti hivatal mérnök tisztviselőjét is a votum decisivum megilleti.

Miről a tanácsot f. évi január 11-én 484. sz. a. kelt felterjesztésére tudomás és további eljárás végett értesítem.

Budapest, 1896. április 16.

A minister helyett:

ZSILINSZKY S. K.,
államtitkár.

20,817. szám.

Az orvosdoktori szigorlati szabályzat 14. és 19. §-ai között az előszigorlat ismétlésének idejére nézve fennálló ellentét megszüntetésére a szabályzat módosítását, minthogy az remélhetőleg már amúgy is csak rövid ideig leend érvényben, időszerűnek nem találtam. A mennyiben azonban annak egységes kezelése fennállásának idejére szükséges, ezennel elrendelem, hogy mindazok, a kiknek ismétlési határidejük az előszigorlaton a hatodik félévre esik, ezen félév folyamán ismétlésre bocsáttassanak; azok ellenben, a kiknek ismétlési határidejük a hatodik félévet túlhaladja, a tanfolyam végére utasítassanak vissza.

Miről az egyetemi tanácsot folyó évi márczius hó 14-én 1008.-sz. alatt kelt felterjesztésére tudomás és miheztartás végett értesítem.

Budapest, 1896. évi április hó 25-én.

WLASSICS S. K.

20,599. szám.

Ő cs. és apost. királyi Felsége Bécsben f. évi április hó 9-én kelt legfelsőbb elhatározásával előterjesztésemre legkegyelmesebben megengedni méltóztatott, hogy hivatali elődöm Ő cs. és apost. kir. Felsége 1892. évi márczius hó 30-án kelt legfelsőbb elhatározásával jóváhagyott javaslatának azon része, mely az alsóbb fokú tanári szolgálatnak az egyetemi tanári szolgálati időbe korpótlék szempontjából való beszámítását

kizárja, hatályon kívül helyeztessék, s egyidejűleg a tudomány egyetemi és műegyetemi tanárok által állami vagy kir. alsóbb fokú tanintézeteknél eltöltött szolgálati éveknek az egyetemi (műegyetemi) tanári szolgálatba korpótlék szempontjából való beszámítására vonatkozólag általam bemutatott s az egyetem tanácscsásával \cdot / alatt idezárva ezennel közlött új szabályzatot legkegyelmesebben jóváhagyni kegyeskedett.

Miről a tanácsot, Széchy Károly és Klupathy Antal tanárok kérvényeinek mellékleteikkel együtt idezárása mellett arról értesítem, hogy a Klupathy tanárt már ez időszerint a legfelsőbb elhatározás keltétől kezdve megillető korpótlékot a másolatban idezárt rendelettel kiutalványoztam.

Tájékoztatóul egyuttal megjegyzem, hogy Széchy tanárt a 2-ik évfolyamos korpótlék 1897. évi június hó, Klupathy tanárt pedig 1900. évi márczius hó 1-től kezdve fogja megilletni.

Miről a tanácsot tudomás és további eljárás végett azzal értesítem, hívja fel azon tanárokat, kik a mellékelt szabályzat értelmében alsóbb fokú állami vagy kir. tanári szolgálat beszámítása alapján már most korpótlékra tartanak igényt, hogy ezen igényüket ezen rendeletem vételétől számított két hét alatt hozzám intézett folyamódvány alakjában jelentsék be.

Budapesten, 1896. évi május hó 9-én.

W. LASSICS s. k.

SZABÁLYZAT.

A tudomány- és műegyetemi tanárok által állami vagy kir. felsőbb és középtanintézeteknél eltöltött szolgálati éveknek az egyetemi (műegyetemi) tanári szolgálatba korpótlék szempontjából való beszámítása tárgyában.

1. A tudomány egyetemeken nyilván. rendes vagy rendkívüli tanári minőségben eltöltött szolgálati idő korpótlék szempontjából a műegyetemen hasonló minőségben eltöltött szolgálati időbe és viszont teljesen beszámítandó.

2. A tudomány egyetemekhez vagy műegyetemhez kinevezett vagy kinevezendő tanároknak az egyetemen vagy műegyetemen nyilvános rendkívüli tanári minőségben, továbbá állami vagy királyi felsőbb tanintézeteken, nem különben állami vagy királyi középtanodákon korpótlékra jogosító minőségben eltöltött szolgálati éveik korpótlék szempontjából az

egyetemi és műegyetemi tanári szolgálatba az alsóbb fokú és az egyetemi rendes, illetőleg rendkívüli tanári korpótlékok összegének egymáshoz való aránya szerint beszámítandók. Az az olyan alsóbbfokú tanári szolgálatból, a melyben 100 frtos korpótlékok vannak rendszeresítve, három év egy egyetemi évnék, a hol 200 frtos korpótlékok rendszeresítvők, három év két egyetemi tanári évnék számítandó.

3. A tudomány egyetemekhez és műegyetemhez tanárokúl kinevezett vagy kinevezendő minden egyéb állami tisztviselők, valamint más tanintézeteknél működött tanárok szolgálati idejének hasonló célú beszámítására nézve az eddig fennállott szabályok továbbra is érvényben maradnak.

30,355. szám.

Elrendelem, hogy az 1896/7. tanévtől kezdve azon egyetemi hallgatóknak, kik egyik egyetemről eltávozván a másikon újból beiktattatnak, a részükre kiállított új »Nos Rector« az indexnek az utolsó hallgatott félévet követő lapjára felragasztassék.

Miről a tanácsot f. évi január hó 11-én kelt felterjesztésére tudomás és mihez tartás végett értesítem.

Budapest, 1896. június 23-án.

WCLASSICS S. K.

2511. eln. szám.

Azt tapasztaltam, hogy a vezetésem alatt álló hatóságok és hivatalok »az ágostai hitvallású evangélikus felekezet« teljesen szabatos kifejezésnek használatát mellőzik s e kifejezés helyett rövidített vagy más szórendi formában oly helytelen kifejezéssel élnek, mely a fennebb jelzett szabatos kifejezésnek nem felel meg.

Ennélfogva ezennel elrendelem, hogy a Tanács ezentúl minden rendeletben, íratban és nyomtatványban az eddigi hibás címzések mellőzésével az egyedül helyes: »ágostai hitvallású evangélikus« kifejezést használja.

Budapest, 1896. július hó 3-án.

WCLASSICS GYULA S. K.

30,782. szám.

M. évi deczember hó 7-én 544. sz. a. kelt felterjesztésére hivatkozva, tudomás és további eljárás végett értesítem a tanácsot, hogy a bölcsészet, nyelv és történettudományi kar abbeli javaslatát, hogy a bölcsészet doktori szigorlatra jelentkezés joga mindazon róm. k. tanítórendi tagok és protestáns papjelöltek részére kiterjesztessék, a kik az 1888. évi 21,557 és ad 23,728. számú rendeletek alapján két esztendő alatt elvégezvén a bölcsészeti tanfolyamot, tanári vizsgálatra bocsáthatók, nem találtam teljesíthetőnek, annál kevésbbé, mert a bölcsészet doktori szigorlati szabályzat 9. §-a alapján mindazok, a kik szakképzettségüket az illető tanszakkal való huzamosabb idejű foglalkozással és önálló vizsgálatokon alapuló irodalmi munkássággal igazolják, egyetemi tanulmányok nélkül is bocsáthatók szigorlatra.

Budapesten, 1896. július 17-én.

WLASSICS S. K.

1896/7.

49,842. sz.

A születéseknél közreműködő bábák anyakönyvi bejelentési kötelezettsége tárgyában kibocsátott 52,846/96. számú belügyministeri körrendelet 1 példányát tudomás és a bábánövendékeknek megfelelő kioktatása céljából azzal küldöm meg az egyetem tanácsának, hogy az 1879 évi 12,521. és az 1882. évi 8824. sz. itteni rendeletekkel a bábák számára kibocsátott utasítás IX. §-a külön kikezdésben a következő rendelkezéssel egészítendő ki: »Az a bába, a ki a bejelentést elmulasztja, kihágást követ el és 600 koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntethető«.

Budapest, 1896. szeptember hó 10-én.

A minister meghagyásából:

LEÖVEY S. K.,
ministeri tanácsos.